

אשדות

עלון אשדות יעקב איחוד

לכבוד הקיץ / דני סנדרסון

לכבוד הקיץ שהגיע כתבתי שיר.
אמנם אני עוד לא מזיע, אבל איני מסתיר
את תשוקתי אל העונה ששמה קץ לקור.
ולכבודה עם עפרון כתבתי שיר מזמור:

עם בגד ים יצאתי פעם אל חוף ביום אביב.
שמיכה מבוד, עיתון ביד ושמש מסביב.
מצאתי חול פנוי מכל אדם ובהמה,
ואת עצמי פרקדתי בין ים ליבשה.

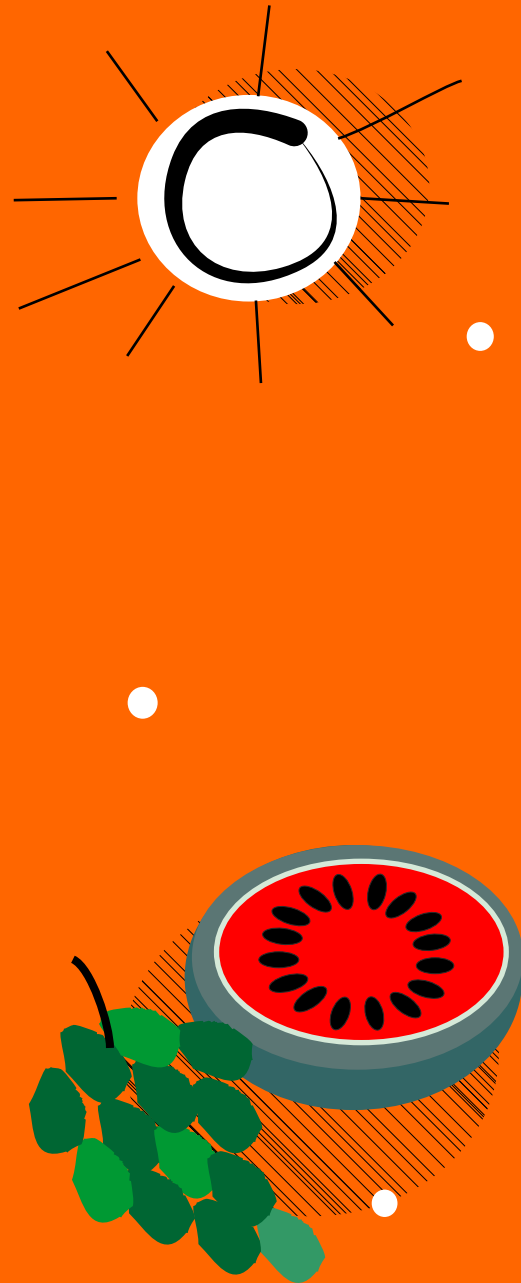
גלים על פני המים
ושקט של שמים.
חלום אביב עולה,
ואותי הוא ממלא.

מציל בטל שכב בצל, השגיח על הנוף
ושתי זקנות על כסאות אמרו לו בוקר טוב.
אדון פועל המתעמל פשט מכנס שחור,
הוריד חולצה, נתן קפיצה וסלטה לאחור.

הגיע זוג שבא לדוג עם אוהל מידי
בנו ביתם אל מול גולן, שני מטר לידי.
ובינתיים אל המים רצו קיטנים,
עשרים וארבע ילדות ושנים עשר בנים.

אחרי שעה הכל הפך לנחלת הרוב,
ארטיקים מתלקקים ומטקות על החוף.
והחלום שבא פתאום נגנז ונעלם,
השאיר אותי למנוחתי עם אלף איש בים.

עלון מס' 1565 25.06.2021

פתיח

היום הארוך ביותר השנה, שמסמל את תחילתו הרשמית של הקיץ, הביא עלינו ממשלה חדשה ורבת משרדים, המגששת דרכה באפלה, לבל תטעה כבר במבחנה הראשון שהוא התמודדות מול אויב חדש-ישן וסמוי מן העין בדמות הווריאנט ההודי של קוביד 19.

אם תצלח הממשלה הרב-ראשית בהצלחה יחסית את מבחנה זה, הרי שמצפים לה עוד רבים מעבר לפינה וסייעת ביביסטים שאורבת לכל טעות או גימגום של מי מראשיה, כדי להגחיק אותה קבל עם ועולם. אז בואו, ניתן לה את ימי החסד, ונקווה שההמשך יהיה לא פחות קשה.

אם הזכרנו וריאנטים, הרי שביום שני השבוע הפך 'בית קרפי' למרכז אזורי של בדיקות קורונה (להזכירכם שאשדות מובילה כעת בעמק בכמות הנדבקים והמאומתים ונתון זה הובלט אף בתקשורת הארצית). אז מתוך 800 הנבדקים מספר החיוביים הוא אפס או שואף לאפס, אז בואו נקוה שהאירוע מאחורינו והמסכות ימשיכו לשכון במעמקי הארון.

בפתיח לעלון הקודם ציינתי את הצמד זיו-נחמד שמתמיד עשרים שנה בצעידת אחה"צ משותפת ואף זממתי להצטרף אליהם לצעידה כדי להבין את סוד הקסם (זיו סבור שאין בזה טעם, אז ויתרתי). מסתבר שבפזיזותי כי רבה, כתבתי מספר עובדות שאינן נכונות וזה המקום לתקן: זיו ונחמד מעולם לא למדו יחד; זיו לא למד בסמינר אורנים; ההכרות ביניהם התחדדה כאשר זיו סייע לנחמד להתקבל כמורה בכלא צלמון; מה שחשוב שהקשר ביניהם הוא אישי וחברי, והצעידה המשותפת נמשכת ותימשך.

שבת שלווה ושאננה

אבנרן

במועצה האזורית יוני-יולי 2021 - שאול אלטר

לבדוק דרכים לשיפור תדמית המועצה שלנו. "המיתוג יאפשר הלימה בין הזהות הפנימית להות החיצונית", משפט שהעתקתי ממקום אחר, לא אני המצאתי, ותשפר את תדמית המועצה בעיני אורחים שבאים לאזור של תיירות פנים ותיירות חוץ – שיפור התדמית עשוי לסייע לנו בהבאת מפעלים ומקומות עבודה איכותיים לאזור.

במסגרת המיתוג החדש נבדק גם שינוי שמה של המועצה האזורית עמק הירדן שם שמדי פעם מסבך אותנו קצת עם עמק המעיינות ובקעת הירדן לשם שמקשר אותנו יותר לאזור הכנרת. שינויי שם היו לאחרונה בעמק המעיינות (בקעת בית שאן לשעבר) ונוף הגליל (נצרת עילית לשעבר) בקרוב יתקיים משאל בין כלל תושבי האזור שמעל גיל 16 ואולי ויבחר שם חדש.

קורונה

השנה האחרונה כמו אצל כולם הקורונה תפסה מקום מאוד מרכזי בפעילות המועצה בעיקר את אגפי הבריאות והרווחה- חשוב לציין את השתתפותה המאוד פעילה של **זהר יחיאלי** חברתנו כרכזת בריאות של המועצה. למרות שכמעט חשבנו שעברנו כבר את המגפה קיבלנו תזכורת בימים האחרונים שהקורונה עוד באזור ויש לשים לב להוראות.

תרבות

ישנה פעילות תרבותית מאוד ענפה ומגוונת - ממליץ להיות מעורבים - ישנה בווטסאפ קבוצה הנקראת "אירועי תרבות עמק הירדן" שם יש ניתן למצוא את כל המיידע בנוסף להמצאותו באתר 'בית גבריאל' והמועצה האזורית.

קיבוץ האון

לפני כ- 20 שנה, לאחר שקיבוץ האון לא הצליח להחזיק ולפתח את עצמו מספר שנים, החליטה הממשלה לפרק את הקיבוץ ולבנות במקום הנפלא הזה יישוב קהילתי תוך הבטחה לשמר את מגרשי החברים הקיימים בהאון על שטח בית של 160 מ"ר.

ארנונה למגורים ובכלל

במועצה עסוקים היום בקביעת הארנונה לשנת 2022 החוק מחייב לסכם הנושא עד סוף יוני. שיטת העלאת מחירי הארנונה צמודה מידי שנה למדד - המכונה גם "הטייס האוטומטי". ארנונה למגורים משולמת היום על פי 36.08 ₪ למ"ר לשנה. לקראת השנה הבאה על פי "הטייס האוטומטי" המחיר צפוי להעלות ב 1.92 אחוז ולעמוד על 36.78 ₪ למ"ר.

מחירי הארנונה פרט ל"טייס האוטומטי" לא שונו משנת 2012 (עשר שנים) הנהלת המועצה באישור נציגי היישובים מבקשים להעלות את הארנונה ב 2.1 אחוז נוספים ואזי הארנונה למגורים תעלה 37.55 ₪ למ"ר - כל אחד יכול לעשות החשבון לעצמו על פי גודל הדירה שלו.

התוספת של ה- 2.1 אחוז דורשת אישור של משרד הפנים שעדין ל נתקבל ולא בטוח שיתקבל.

יש לציין שחלק מהכסף הנוסף חוזר לוועדים המקומיים שנותנים שרות לתושבים של הישוב ונמצאים במצוקה כספית חריפה, שאינה מאפשרת מתן שרות הולם וראוי. מדובר על העלאה גורפת של כל הפעילויות למעט שטחים חקלאיים - בחרתי להציג רק את השינויים בארנונה למגורים.

מגרש משחקים חדש

אושר לנו על ידי משרד החקלאות דרך המועצה סכום של 300 אש"ח ועוד 85 אש"ח השתתפות הישוב לבניית מגרש משחקים חדש ומודרני ליד חדר האוכל במקום המיתקן הישן מעץ שנתרם על ידי סבתא של משפחות כהן (שמואליק, מנחם, מוטי ועומר) וזקצר (נחמה ז"ל) תושבי היישוב.

המיתקן הישן נכשל בכל בדיקות הבטיחות שנערכות על ידי מכון התקנים והוחלט להחליפו במיתקן חדש ומודרני - אנו מקווים שבהקדם יתקבל הכסף ונוכל לבצע ההחלפה לטובת תושבי היישוב.

מיתוג המועצה

אנו נמצאים בעיצומו של מהלך שמבוצע על ידי חברה חיצונית למיתוג המועצה שתפקידו

במועצה האזורית 6-7/2021

**מלא טוב,
לשרה בארי, לדני בארי
להולדת הנכדה
בת לאוריה וטל
מלא טוב למשפחה!**

**מלא טוב
להדס וליו אופיר להולדת הנכדה
בת להרן וצדי
לאיתר אופיר להולדת הנינה
מלא טוב לכל המשפחה!**

**בשעה טובה
ליצף הובר בתם של טרייס
ואקרוס
עם קבלת ציון לשבח מנשיא
הטכניון עבור ההישגים
האימוודיים הפקולטה להנדסת
תצטיה וניהול
כל הכבוד!**

גלגלי הצדק טחנו לאט ובזמן האחרון החליטה רשות מקרקע ישראל (רמ"י) לשווק בהאון 248 מגרשים בשטח של 500 מ"ר צמודי קרקע - החלטה נוספת היא שיווק המגרשים לכל המרבה במחיר וללא מכרז. למרות הצהרות רמ"י שמי שקונה מגרש בונה את ביתו מתחייב לגור בביתו לפחות חמש שנים ומיגבלות נוספות - המועצה מתנגדת ובצדק למכרז המרבה במחיר, וזאת למרות שצעד כזה יכול לשפר את מצבה הכספי של המועצה.

המועצה, המבקשת לשמור על אופיו הכפרי של האזור, חוששת שמשפחות צעירות בתחילת דרכן לא יוכלו לאפשר לעצמן לרכוש מגרש במחירים מאוד גבוהים - הרבה יותר ממה שמשלמים היום באזור, ואזי ירכשו את המגרשים בעלי הון שיגיעו לסופי שבוע או לחופשות בקיץ, בעוד חלק גדול מהבתים ישמשו כ"דירות רפאים". עידן, ראש המועצה עסוק בזאת בזמן האחרון רבות נקווה לתוצאות חיוביות.

ניתן תמיד לשאול אותי בכל מה שחשוב, וכדאי יותר לקרוא באתר המועצה את הדף השבועי "מה במועצה".

רשם: שאול אלטר

בחינוך החברתי אשדות יעקב

לגייס הכנסות נאות והם מתכננים לקיים עוד ערב שכזה על מנת להגדיל הסבסוד ליוצאים למחנה.

גם בנות ובני שכבה ח', המתוכננים לצאת לטיול סיום הקיץ המסורתי (באילת) עומלים במרץ על גיוס כסף לסבסוד המימון לטיול זה.

השנה הם לקחו על עצמם להפעיל את הקיוסק שבבריכת אשדות יעקב איחוד. יחד עם מיכל פרידר ובליווי וסיוע של שלומי קיפר ואדווה אלגריסי הם פועלים בהתמדה ובאחריות במכירת הקרטיבים-ארטיקים. נכון לעכשיו מאמציהם נושאים רווחים יפים אשר ללא ספק יקלו עליהם ועל הוריהם את נטל העלות של הטיול המתוכנן.

בני ובנות שנת המצוות יצאו בסוף השבוע האחרון למשימת חלוץ בודד המסורתית. טרם המשימה הם עברו מס' פעילויות-הדרכה על ידי ינון ערב, מדריך שכבה ז'. הם למדו עקרונות בסיסיים בניווט, כללי התמצאות בשטח ועוד מס' מיומנויות להן הם נדרשו במהלך חלוץ בודד. הילדים חולקו לחמש קבוצות ונערכו לשהיית לילה בשטח, כולל הליכה וביצוע משימות מגוונות. אני מבקש להודות לכל ההורים שעזרו וסייעו לינון בהפקת הפעילות ובקיומה המוצלח.

בתחילת החודש, 'רגע' לפני העומס של חודש יוני יצא צוות החינוך החברתי ליום צוות שנתי. כמו מרביתנו, בשנה האחרונה לא יכולנו להתפנות לדבר ורגע לפני תחילתה של חופשת הקיץ היה חשוב לקיים יום שכזה על מנת לגבש ולחזק את הצוות לקראת פעילות הקיץ.

בערבו של יום ב' ביקרנו בכפר הדרוזי ירכא. שמענו ולמדנו אודות תולדות הכפר, העדה הדרוזית וקינחנו בארוחת ערב מסורתית באירוח ביתי.

את הלילה עשינו בבתי הילדים של קיבוץ ראש הנקרה ובבוקר יום ג' נפגשנו עם הצוות

אנחנו נמצאים בשלהי חודש יוני. ממש רגע לפני תחילתה של חופשת הקיץ. בנות ובני חברת הנעורים כבר סיימו את שנת הלימודים. בבית הספר מול גלעד זה ייקח עוד טיפ-טיפה וגם שם תסתיים שנת הלימודים והתלמידים ייצאו לחופשת הקיץ המיוחלת.

מערכת החינוך החברתי פועלת ברציפות מאז חופשת הפסח. לכאורה נשמע המשפט הזה פשוט ובנאלי. מאידך, אם ננסה לחשוב היכן נמצאנו בדיוק לפני שנה, ניתן יהיה להבין את כוחה ועוצמתה של הפשטות, השגרה המיטיבה.

את חג שבועות ציינו במחציתו של חודש מאי. מאז אנחנו נהנים מחמישה שבועות של פעילות רציפה ו'שגרתית', עם עליות ומורדות, שיאים והצלחות, מזג אוויר משתנה ופעילות רבה.

בחברת הנעורים אנו עוברים תקופה מאתגרת. נכון להיום מרכיבות את חברת הנעורים בעיקר שכבות ט' ו- י"א. לאורך השנה כמעט ולא היו בחברת הנעורים חבריה משכבה י', ולמעשה לאחר חופשת הפסח, גם הדליתיים (שכבה י"ב) כמעט ולא היו שותפים לפעילות. לפני כחודשיים לערך לקחו על עצמם הגמילים לטפח ולשפר את מראה וארגון מועדון חברת הנעורים. הם גייסו את החבריה ועבדו באופן נמרץ על צביעת וחידוש המועדון, סידורו וכל מה שנדרש על מנת להפוך אותו למקום נעים לשבת בו. המבצע כמעט הסתיים וכרגע נשארו עוד מעט דברים להשלים – וגם הם יושלמו.

לקראת תחילתה של פעילות הקיץ תצטרפנה אלינו גם חלק מבנות ובני שכבה י' ואני כולי תקווה שכעת גם הפעילות בחברת הנעורים תעלה מדרגה ותהפוך לאבן שואבת עבור בנות ובני הנוער בקיבוץ.

גם בבית כולל צפצפה (ה'ו') הילדים נערכים לקראת פעילות הקיץ. במסגרת זו הם קיימו ערב מכירת מזון בבריכה (נקניקיות והמבורגרים), כאשר כל ההכנסות מוקדשות לטובת מימון יציאתם של החבריה למחנה הקיץ של התנועה (במחצית יולי). הילדים החרוצים בהובלת עופרה ורועיאל הצליחו

בחינוך החברתי - המשך...

בפעילות 'בית הספר של החופש'. לכשיסוכם סופית הנושא אעביר עדכון מסודר לכלל ההורים.

ההכנות לשנת תשפ"ב יצאו לדרכן לפני כחודש וחצי. בשלב הנוכחי אנחנו נמצאים בתהליך של אישור תכנית העבודה על ידי מועצת החינוך ובמקביל אני עוסק בבניית הצוותים לשכבות ולבתים השונים. כאשר נשלים את שני הדברים הללו (במהירה בימינו!) ייקבע מועד למפגש עם כלל ההורים והדברים יוצגו באופן מסודר.

מאחל לכולנו שנסיים את שנת הלימודים תשפ"א בהצלחה וברוגע ושניכנס אל פעילות הקיץ המתוכננת ברגל ימין ובצורה בטוחה.

יום אבטיחים בצפצה

אמנון אביגדור

של החינוך החברתי שם. את היום סיימנו בפעילות חווייתית במבצר יחיעם, שם התחלקנו לשתי קבוצות והתנסינו בחדר בריחה אשר הוקם בתוך המבצר. אני מבקש להודות להורי שכבות א'-ג' אשר נרתמו למלא את מקום המדריכים בחדר האוכל וקיבלו את פני הילדים שהגיעו מביה"ס.

קבוצת האליפים עוברת בחודשים האחרונים פעילות תנועתית אשר מכינה אותם לקראת סמינר המד"צים שמתקיים בתחילת חופשת הקיץ, ביער כפר החורש ומהווה את אחד מפעילויות השיא של תנועת הנוער העובד והלומד. שנה קוצר הסמינר לשמונה ימים. אני מאחל לכל הנערות והנערים שייצאו אליו הצלחה גדולה!

קייטנות איל"ן אחרי שנה של הפסקה כפויה, השנה אנחנו שבים ומחדשים את המסורת בחברת הנעורים של אשדות יעקב בהובלת סמדר ינאי, שאף פעם לא מתעייפת ויחד עם מיכל פרידר ועמית בן דוד מדריכי הנעורים ושכבה ח', קיימנו מפגשים ראשונים של בנות והנוער לקראת הקייטנה והתחלנו את מערכת ההכנות. ביום א', 20/6, נקיים התרמה ראשונה של חברי הקיבוץ. בנות ובני הנוער יעברו בבתי החברים ויתרימו אותם על מנת שיתאפשר לנו לקיים את הקייטנה. אני מזמין את כלל חברי הקהילה לתרום ברוחב לב ובכך לסייע לנו להמשיך ולקיים את המפעל החינוכי החשוב הזה.

לפני כשבועיים קיימנו מפגשים עם ההורים בכלל השכבות, הצגנו את פעילות הקיץ ועשינו מאמץ לענות על כל השאלות, התהיות, החששות והבקשות שעלו. אחת הסוגיות שעדיין לא נפתרה הינה בית הספר של החופש. אנחנו ממתנינים לאישורים אחרונים מאגף החינוך במועצה. כפי שעולה משיחותיי עם מנהל האגף הנושא יקבל מענה בהקדם.

לאור זאת, וכפי שנאמר במפגשי ההורים, מי שירשום את ילדיו לפעילות הקיץ במסגרת החינוך החברתי יקבל החזר חלקי בזכות התמיכה של משרד החינוך והמועצה

ארכיון אשדות יעקב איחוד

למחרת בבוקר היתה רשימה של 12 חברים בידי הועדה אולם, מתוך שיקולים שונים, לא כל החמישה נקבעו דווקא מבין המתנדבים.

המתגייסים הם: יאיר שניפר (נהג) מרדכי שטינברג (חרט), אלטר ישראל (מסגר), צבי פס (מכונאי), ודוד בן פורת (נהג).

בליל חמישי התקיימה מסיבת פרידה, בה נאמרו דברי פרידה קצרים ע"י החברים שמעון שניפר, יעקב שורצמן והרצאה מקיפה על ההתגייסות ותפקידנו ע"י הח' אליהו גולומב. לבסוף נאמרו דברי פרידה בשם המתגייסים ע"י יאיר.

ביום ה' בבוקר נסעו כולם לטבריה ומשם לת"א.

אנשי אשדות יעקב בצבא הבריטי לפני היות הבריגדה היהודית – פרק ג'

בפרק א' בנושא התגייסות אנשי אשדות לבריגדה היהודית נאמר: "ההחלטה להקים את הבריגדה היהודית התקבלה על ידי בריטניה רק ביולי 1944, כלומר 9 חודשים לפני סיום המלחמה." אולם הצורך והקריאה להתגייס למלחמה באויב הנאצי ושותפיו קדמו בארבע שנים להקמת הבריגדה היהודית. ואכן, 5 מחברי אשדות התגייסו ביולי 1940. זה מסביר מדוע ישראל אלטר ז"ל וצבי פז מדברים על כך שהם שירתו שש שנים בצבא הבריטי.

נושא הגיוס לצבא הבריטי ימשיך להעסיק אותנו בעלוני הקרובים. אשתף בתהליך הגיוס שהתרחש באשדות, בכמה מכתבים של המגויסים שהופיעו ביומני אשדות, ונסיים במכתבים הגורליים שחלק מהמגויסים כתבו מהניכר לועדת הבחירות באשדות ב-1946, מכתבים שאפשר לפרסם כמבשרם של הפילוג.

בתמונה בהמשך העמוד רואים את ישראל אלטר (מימין) ואת צבי פז (משמאל) ברומא. להלן הידיעה שהופיעה ב-12 ביולי, 1940 ביומן "אשדות".

שבת שלום ובריאות טובה לכולם,
שאל ינאי

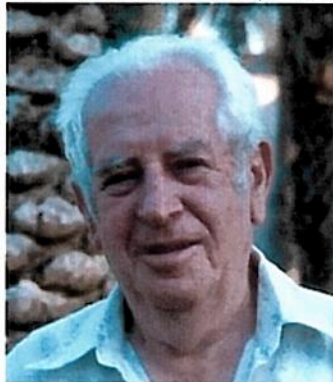
על הגיוס במשקנו

עם התקבל, ביום ה' השבוע, הידיעה על הגיוס במשקים ומספר החברים – חמישה – שעלינו לקבוע, כונסה אסיפה כללית, שדנה בשאלות הקשורות בזה ונמסר לועדה, בה השתתפו באי כוח מזכירות המשק, ועדת הבטחון ושני חברים, שנבחרו באסיפה, סוכם, שאם כי רצוי הדבר שחברים יתנדבו מרצונם לגיוס זה, הרי יפוי כח נמסר לועדה, שבאם מתוך שיקולים שונים הם ימצאו לנחוץ לפנות גם לחברים שלא התנדבו, ברשותם לעשות זאת.

ראשית התחבורה הציבורית בעמק הירדן

השני דרך טבריה במקביל לקו שקיים 'אגד'.
(אורי ניב מציין שהיה גם קו לתל אביב).
במטרה למנוע עימותים בין הנהגים ולשמור
על האווירה הטובה ששררה ביחסי שתי
החברות, הוחלט בחודש מרס 41 על מיזוג
שרות עמק הירדן ב'אגד'. 'הנדוניה' שהביא
אפיקים למיזוג, כללה שלושה אוטובוסים
וחמישה נהגים, שלושה מהם מאפיקים, אחד
מאשדות יעקב ואחד מ-דגניה ב'. חמשת
הנהגים התקבלו כחברים ב'אגד'.
פיתוח ההתיישבות בעמקים ויסוד ישובים
חדשים באזור, חייבו הרחבת שרותי
התחבורה הציבורית, וכך נוסדו קו 19
מטבריה לנהריים וחזרה, וקו 1.3 שמסלולו
חיפה, עפולה, נהריים, טבריה וחזרה.

אורי ניב מציין שהנהג הראשון מטעם
אשדות, החל מפברואר 41 היה **משה**
רוזנשטיין (שמאוחר יותר עזב בעקבות
הפילוג). מ-44 עד סוף 45 החליף אותו **שמחה**
גולני, שאותו החליף בתחילת 46 **נחום שיפר**
והחל מיוני 1953 ועד 1983 היה זה **זוסי**
פלדמן שאחז בהגה. כולם זכרונם לברכה.

זוסי פלדמן ז"ל –
30 שנה על ההגה של 'אגד'

תודה אישית **לאורי ניב** על איסוף החומר
והעברתו לח"מ.

בטאון חברת 'אגד' היוצא לאור מעת לעת,
פרסם לאחרונה מאמר מאת עורכו דני
גולדשמידט אשר סוקר את תולדתו
התחבורה באזורנו מאז הפעלת הרכבת
החיג'אזית ב- 1905 ועד שנות החמישים. ב-
1935 פוסם זאב וילנאי מדריך של קווי 'אגד',
מספריהם וזמני הנסיעות שלהם, כולל מפה
מפורטת של מסלולי הקוים. במדריך זה
הופיע קו B4 שמסלולו מוגדר: חיפה, טבריה,
מפרק, רוטבה, בגדד, אשר עובר לירדן דרך
גשר ונהריים. האוטובוס יצא מתחנת
המוצא שלו ב'דרך המלכים' בחיפה בשעה
1000 וחזר לחיפה ביום שישי בשעה 1500.
מבגדד יצא אוטובוס ביום שני שעה 0600
וחזר משם לחיפה ביום שלישי שעה 1700. כן
הופעלו קו 36 בין טבריה צמח ודגניה, בכל
יום בכל שעה עגולה בין השעות 05-19. מי
שרצה להמשיך מדגניה לגשר או בכיוון
ההפוך, צריך היה להשתמש בשרותים של
נהגים ערבים מצמת, שגבו שני גרושים
תמורת הנסיעה, או לחילופין לצעוד ברגל.
מאחר ורמת השרות של הנהגים הערבים לא
סיפקה את המתיישבים היהודים באזורנו,
יסדו אנשי קיבוץ אפיקים ביום 18 למאי
1936 קו אוטובוסים עצמאי בין נהריים וגשר
לישובי עמק הירדן וטבריה, תחת השם
'שירות עמק הירדן'. האוטובוס נסע הלך
ושב ארבע פעמים ביום במועדים קבועים.
חונך הקו היה הנהג ליובה ליברמן. 'שרות
עמק הירדן' גם הגיע להסכם עם 'אגד' בדבר
הנהגת כרטיס מעבר לנוסעים ממשיכים.
תחילה הפעיל הקיבוץ אוטובוס אחד בלבד,
אך בהמשך דרש וקיבל מהשלטונות
הבריטים הפעלה לשני קוי שרות נוספים
לחיפה: האחד מעמק הירדן דרך העמקים,

ראשית התחבורה בעמה"י - סוף

בין ערביים / שאול צירלין

באם שקטה הרוח
על ספסל רעוע
אפשר עכשיו לנוח
מחומו של יום.
נשב אולי בשניים
נעצום עיניים יחד
ונחלום חלום.

מכונפים כרוח
נהלך בטוח
יד ביד נשוט
רציף ושוב
שחפים שנתעיפו
ירדו לנוח על החול הרך
קרוב קרוב

קיץ חם, קיץ ככה סתם!

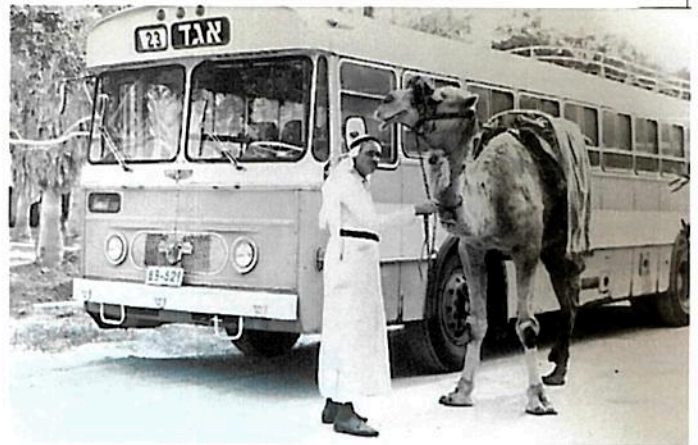
טביעות רגלינו שמה
מוליכות הימה
אופק מחכה
לעוד שקיעה
אדום נופל למים
שמש משמיים
באה ברסיסים
ונרגעה.

לאט אל תוך הרוח
חבוקים נשוח
בלחישות רכות
אנחנו שם
כל השחפים הגיעו אל החוף הטוב
סורקים נוצות מהבל ים.

קיץ חם, קיץ ככה סתם!

עם ערב יתמלאו גם הגנים
וינגנו הנגנים
עד לשעות קטנות
ומה שלא הספקנו לאהוב
כשדלקו אורות העיר כולם
נאהב – בלי לכבות.

קיץ חם, קיץ ככה סתם!

צילום – זוסיה פלדמן

תחנת אוטובוס "אגד"

אחת מתוך 5 תחנות אוטובוס כפריות שנבנו בעמק הירדן והיחידה שנותרה שמורה ומטופלת עד היום. נבנתה בשנת 1947 ע"י 'סולל בונה' עבור קיבוץ אשדות יעקב בסגנון אדריכלי הבין לאומי. מכאן נסעו באוטובוס חברי הקיבוץ שעלו על אדמת דלהמיה בשנת 1934 אחרי שרכשו מחברת פיק"א של הברון רוטשילד (כיתוב אברהרמיק חזן).

ערך : אבנרון

רצים ונהנים - עם אילן אליהו

'במרוץ', אומר אילן, 'הפגשנו בין אנשים שוחרי פעילות גופנית חדורי מוטיווציה ששואפים להצטיין בכל, ואם הצלחנו להשפיע במשהו על רצינו ורצותינו, הרי שזכינו'.
והרוח של אילן, שלא מתעייף לעולם, מבטיחה לנו עוד ועוד מבצעים.

'מעולם לא חבו רבים כל כך, הרבה כל כך, למעטים כל כך' הוא נאום שנשא וינסטון צ'רצ'יל ראש ממשלת בריטניה בפני בית הנבחרים של הפרלמנט הבריטי ב-20 לאוגוסט 1940. דומה שמילים אלא מבטאות נאמנה את ההערכה של קהילת אשדות למפעל חייו של **אילן אליהו** (אשדות מאוחד), שוטר ותיק במשטרת חברון ואצן למרחקים ארוכים, מן הטובים בארץ לגילו, שמקדיש את זמנו הפנוי (אם יש לו בכלל כזה) להקניית הרגלי פעילות ספורטיבית בקהילה האשדותית ומחוצה לה, והכל על טהרת ההתנדבות והרוח הטובה שהוא משרה על הספורטאים. הוא עושה זאת כבר כמה שנים עם 'ילדי המצוות' אותם הוא מכין ביסודיות לקראת השתתפות קבוצתית של הורים וילדים במרוץ חמישה ק"מ במסגרת מרתון ירושלים. זה נמשך בהכשרת קבוצות נוער לקראת צבא ושל נשים (לאו דווקא צעירות במיוחד) לאימוני שדה מפרכים אך מהנים, כאשר הוא עצמו מנהיג את הקבוצה, מעודד, מדרבן ונותן את הטון. לפני שנים אחדות ייסד אילן מפעל נוסף: מרוץ 'סובב אשדות' שאורכו כשלושה ק"מ. השנה, בניגוד לשנים קודמות, העלה אילן את הרף והציב על המסלול מכשולים בדמות חבילות קש וצמיגים כדי שהחבריה יתאמצו קצת יותר, ויגיעו סחוטים אך מרוצים אל קו הסיום. את החסויות והפרסים למרוץ, השיג אילן באמצעות תרומות מאנשים פרטיים וגופים מסחריים, הכל בזכות קשריו האישיים. בסיום, התקיים במגרש הכדורסל של 'מול גלעד', טקס מכובד בו קיבלו פרסים שלושת הזוכים בכל קטגוריה.

נשמה + נחישות = אליפות

אגב, היריבות עם הפועל חיפה נמשכת עד היום, ויעיד הדרבי האחרון, שבירידה להפסקה הפך להתגוששות רבתי בין שחקני שתי הקבוצות.

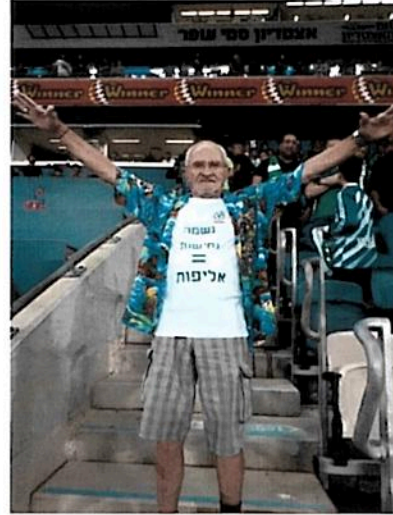
לאחר שהשתחרר מהצבא עבר יוסי לשחק בקרית- ים מליגה א', וכעבור שנים אחדות פרש ממשחק פעיל, אבל נותר עם לב ירוק עד עצם היום, כאשר שני בניו, צח ולירן הולכים בעקבותיו. מאז הגיע לאשדות, לפני כארבעה עשורים, הוא מזוהה עם כדורגל (בעבר אירגן באשדות ארועי כדורגל לנערים ובוגרים) ומכבי חיפה בפרט. יוסי גידל וטיפח דור של אוהדים מקומיים והיה מכניס לטרנספורטר עשרה צעירים, בדרך לקריית אליעזר לחזות בקבוצתו האהודה. בכניסה למגרש היה ממתין לו מנהל הקבוצה לשעבר, יעקב מעיין, ויחד עימו היו עוברים דרך חדר ההלבשה, אומרים שלום לשחקנים ועולים ליציע.

היום מונה חוג האוהדים של חיפה באשדות, בנוסף ליוסי להב ושני בניו, את אופיר קיים ובנו תומר ומספר תושבים מההרחבות באיחוד ובמאחד. בעמק הירדן יש לקבוצה אוהדים 'שרופים' בקיבוץ עין גב, במושבה כנרת ובמנחמיה, ואלה מתקבצים ליסמי עופר' כמעט מדי משחק (עלות מנוי לעונה כ- 1800 ₪).

סמי עופר', איצטדיונה החדש של מכבי חיפה, הוא מתקן ברמה אירופאית הכי גבוהה, שלא היה מבייש מועדון צמרת באירופה, מתפאר יוסי.

אי אפשר לסיים סקירה זו על המועדון הירוק, מבלי לציין את הבעלים המסור, יענקל'ה שחר, איש נטול אגו, שהשקיע ובנה קבוצה לתפארת (ולקח מאמן מצויין, ברק בכר), בתקווה שתשמור על מעמדה בצמרת הכדורגל הישראלי גם בשנים הבאות.

מבין שחקני הקבוצה מציין יוסי את הקפטן הקיבוצניק מרמת השופט - נטע לביא (תותח!:) ומקווה שישאר בקבוצה גם לעונות הבאות. לביא מזכיר ליוסי קיבוצניק מוכשר לא פחות, ששיחק בקבוצה בעבר הלא רחוק-

ביום ראשון לפני כשבועיים הוכרע סופית שאלופת ישראל בכדורגל לשנת 2021 היא מכבי חיפה. עבור יוסי להב, אחד האוהדים הכי שרופים של הקבוצה, היה זה רגע עוצר נשימה שבא אחרי עשר שנים מתסכלות בהן הקבוצה לא זכתה בשום תואר משמעותי, והשמחה לא התפוגגה אלא לאחר מספר ימים. 'חזרנו ממשחק האליפות בשלוש לפנות בוקר עם אדרנלין אין סופי', אומר יוסי, 'וכעת פנינו להגרלה שתקבע היכן תשובץ חיפה במוקדמות ליגת האלופות'.

מי ששם לב לבגד הים הירוק (כצבע הקבוצה) שלבש יוסי בימים שלפני משחק ההכרעה, יכול להבין את המתח הרב שהוא היה שרוי בו. למרות גילו, 73 אומר יוסי, אני אוהד שרוף של המועדון כמו שהייתי בתור ילד, אם, כי פחות לוקח ללב הפסדים, כי יודע שהחיים צריכים להמשך.

הכשרון הטמון ברגליו של להב (יליד הקריות) התגלה כבר בגיל צעיר, כאשר שיחק בקבוצת הנוער של מכבי חיפה בתפקיד קיצוני ימני, לצד שחקנים ידועי-שם כמו ישעיהו שווגר ואהרון גרשגורן וגם הבקיע לא מעט שערים. נחשבת לשחקן עם שליטה מצויינת בכדור, אומר יוסי, שמגיני היריב מתקשים לחלץ ממנו כדורים, אך בעיקר הצטיינתי כמבשל שערים לאחרים. המשחק שהכי זכור לי, היה דרבי חיפאי ב- 66 בו ניצחנו את הפועל 1:5, כאשר אני מבקיע שלושה שערים.

נשמה + נחישות - סוף

מה קורה אצלנו? ? ?

ליד הקיר המזרחי של בניין מחסן הבגדים גדל צמח הנראה כמניפה ובשמו – 'רבלנה מלגשית'. ההשתלבות של הצמח הירוק, עם הקיר החשוף היה מראה יפיפה. יד זדונית, רעה, כרתה בלילה את הצמח. מצורפת תמונה. כל היודע דבר על הכריתה מוזמן לדווח. דובי שושני ממתין למי שיודע משהו על האירוע האלים.

והיד הזדונית המסתובבת כאן – בינינו – ניפצה את רוב מראות התנועה המוצבות בנקודות קריטיות להולך ולנסוע.

יש להוקיע הדבר ברבים!

דקל קינן מראש הנקרה. קיבוצניק נוסף שמכב בחיפה הוא הקשר עפרי ארד, שפגישתו עם אביו, חולה סופני בניוון שרירים (מקיבוץ החותרים), בסיום משחק האליפות, נגעה ללב כולם.

יש לך עצה למאמן בכר לעונה הבאה?
בנוסף לעלי מוחמד שהצטרף כחלוץ מבית"ר, יש לחזק את הסגל במגן ימני ובלם.

אבנרון

#####@#####

מבקשת להודות – עמליה דיין

המון תודה לאברהמיק חזן שמנחם אותנו ביצירה חדשה שהצמיח מתחת לסיגלון שלנו. עבור היצירה גייס אברהמיק המון כלי סכו"ם וגם כמה ראשי מקלחת (טוש) והוא קורא לה "מחווה ל-4 הנהרות של הצייר/פסל/אדריכל האיטלקי ברניני מהמאה ה-17. היצירה של ברניני עשויה שיש ונמצאת ב"פיאצה נבונה" ברומא שבאיטליה (עוד לא הייתי שם ולא ראיתי). הנהרות המיוצגים הם: "הנילוס" את אפריקה, ה"דנובה" את אירופה, ה"גנגס" את אסיה, וה- "ריו דה לה פלטה" את אמריקה הדרומית. הרעיון נחמד והביצוע מקסים עם הכפות המשתעשעות המשחקות בקרני השמש. תודה לאברהמיק וגם לדובי שושני שהפריח את שממת החלקה שמסביב לסיגלון.

ערב עיון לזכרו של חגי ברון

מטבעות עתיקים ושברי חרסים. עם השנים השכילה רשות העתיקות להפוך אותו, ורבים שכמותו, מ"שודד עתיקות" ל"נאמן עתיקות".

באהבתו לארכיאולוגיה הדביק אותי והגשים את חלומותיו דרך לימודיי. אני זנחתי עולם זה לטובת ההוראה, אך הוא דבק בחלומו והצטרף לכל חפירה ארכיאולוגית, סיור, כנס והרצאה בנושא. באופן קבוע קיבלתי דרישות שלום ואת תקצירי ההרצאות של חברי היקרים גונן ודינה, אותם פגש בכל אותם המקומות.

זמן קצר לאחר מותך הארץ געשה, מהומות דמים בערי ישראל ומלחמה מדרום. הקלה עלי הידיעה שנחסך ממך ההרס הרב שנזרע במדינה ובארץ שכל כך אהבת.

לבסוף, ברצוני להודות לצוות המוזיאון – חווה, מאיה ונילי, על היוזמה וארגון הערב, אין דבר הולם יותר ממעשה ידיכן על מנת להנציח את חגי. ותודה גדולה למרצים דינה וגונן על חברותכם ארוכת השנים, ולרם שהכרנו היום, על נכונתכם לחלוק אתנו את עולמכם.

משפחת ברון

נילי ארזי (אחותה של עמליה דיין) יזמה רעיון נפלא לארגן ערב עיון לזכרו של חגי. לאחר שקיבלה את ברכת הדרך, פנה צוות המוזיאון לחוקרים מובילים באזורנו ואלה נענו בשמחה. הערב התקיים במוזיאון התרבות הירמוכית בשער הגולן בנוכחות קהל של למעלה ממאה איש

ד"ר רם בוכניק הסביר כיצד ניתן לשחזר סביבה קדומה מהכנרת והעמקים. ד"ר דינה שלם סיפרה על מגה החפירה של רשות העתיקות באתר אסוויר, שנועדה לאפשר את בניית המחלף לעיר חריש. סיים את הערב, פרופ' גונן שרון שהרצה על החידושים בחקר הדולמנים בגליל ובגולן.

היה זה ערב מעניין, מסקרן ותרבותי, ששיקף את אהבותיו של אבינו – ארכיאולוגיה, הרחבת אופקים, אנשים וארגון מופלא. תודה מקרב לב לכל מי שבא והשתתף אתנו בערב העיון.

אלה הדברים שנשאה מירב בשם המשפחה בפתיחת הערב:

התכנסנו כאן הערב לכבד ולזכור את אבא שלי – שלנו. בעל יקר, אדם וחבר, אהוב על הבריות, איש של אנשים. היום אנו רוצים להוקיר בנוכחותנו כאן ובהרחבת ידיעותינו את אהבתו הרבה לארץ, לנופיה ולעתיקותיה.

בהזמנה לערב העיון בחרתי לציין את שמו המלא חגאי. רבות התבדחנו עם אבא על כך שהוריו, שלא שלטו בשפה העברית, שגו בכתיבת השם והוסיפו את האות אי לשמו התנכי של חגי הנביא. בימים האחרונים התבוננתי בהזמנה לערב, שעוצבה בטוב טעם, וחשבתי לעצמי, ששגיאת הכתיב יצרה את ראשי התיבות אי"י, וכך נשזרה בשמו אהבתו הגדולה לארץ ישראל.

חגי אהב היסטוריה וארכיאולוגיה במיוחד. שעות שוטט בתילים ובאתרי עתיקות אתנו ובלעדינו... כילדים בילינו אתנו שעות בתל דלהמיה וקיבלנו "הכשרה" כיצד לחפש

תחיית התרבות בעמק - עמליה

ממצאים ארכיאולוגיים: לפי 3 מקורות, כמו הכתובים בתנ"ך, הברית-החדשה והקוראן וגם על פי חרסים ועצמות של בע"ח ושל בני-אדם שנקברו שם. היה מרתק, או כדבריה של חמוטל ברון בתו של חגי ז"ל: אף פעם לא חשבתי שארכיאולוגיה יכולה להיות מרתקת כל-כך".

לידיעתכם, בקרוב יתחיל שוב החוג שנקרא "מדרש קולנוע" עם המורה **אפרת לויטן** שלימדה קורס ב"ביתנו" (לפני דורית צמרת) בו ראינו 6 סרטי מופת עם כל המדרשים והפרשנויות. היה מרתק. וזה נעשה במבנה של "ספרית ש"ץ" שהתרוקן מרוב ספריו לאחר פטירתה של הספרנית **מיכל בן-אלון ז"ל** באשדות המאוחד, ונמצא מעברו המערבי של מוזיאון "אורי ורמי". כחובבת גדולה של סרטים נהייתי מאוד, בעיקר שאיני צריכה לטרוח ולנסוע עד בית-גבריאל.

רוצה לנצל את הבמה כדי להפיץ מידע על הפיזיותרפיסט המצוין **איסמאיל** שעובד ב"בית-איל" ובד"כ אין מקום ברשימה כי הביקוש אליו רב, והוא אפילו מוכן להגיע עד בית המטופל שקשה לו להתנייד עד 'בית-איל', כולל חשבוניות וקבלות. מניסיוני אצלו, הוא הכי טוב שנתקלתי בו במהלך מסעות חיי מלאי ההפתעות (ולא תמיד לטובה) בשנים האחרונות. מס' הטלפון שלו תלוי על לוח המודעות מול הכל-בו שלנו, אז שתהיה לכולנו שבת טובה ועוד ארועי תרבות מצויינים.

עמליה דיין בת ארי

לאחר שנת הקורונה שהשביתה את רוב חיי התרבות בארץ ובעולם, סוף-סוף אפשר ליהנות מקונצרט של התזמורת הקאמרית נתניה (בעברה הקיבוצים) בהופעה חיה בבית-גבריאל. נכון שאפשר תמיד לשמוע מתקליטים /דיסקים/ טלויזיה / מחשב, ועוד ערוצים ואפשרויות שאני אינני מכירה, אך אני אוהבת לראות ולשמוע ב-LIVE, אז באמת שהיה נהדר לשמוע ולראות מנצח חדש צעיר ומוכשר, שנראה כאילו זה עתה בקע מן הביצה. ממש אפרוח וכבר מנצח על תזמורת ותיקה.

אח"כ הצגת תיאטרון עם רבקה מיכאלי הנהדרת. הערה לחובבי שיקספיר-אל תכעסו עלי, אבל בהחלט מהנה לראות גם מחזות אחרים שמעלים חיוך בזוית השפתיים ולא מוכרחים איזו דרמה מלאת תככים או דם.

אח"כ ערב ההשקה של הספר "עמק במערכה" מאת **אסף אגין ז"ל** שהיה אח של חברתנו לשעבר **שולמית ערפלי ז"ל**, והארכיונאי של המועצה האזורית שלנו, שבתוקף תפקידו עזר לכל ארכיוני הקבוצים בעמק, ולמיטב זכורני הוא זה שהכניס את המיחשוב.

ערב נוסף וחביב היה ב"מוזיאון התרבות הירמוכית בשער-הגולן" שהוקדש לזכרו של חברנו **חגי (חגאי בשמו המקורי) ברון** שחוץ מהיותו חשמלאי שנים רבות, היה גם מורה בבית-ירח, מורה דרך וקצין תותחנים, אך אהבתו ותחביבו היה חובב עתיקות שנובר שעות בתל-דלהמיה ומוצא כהוכחה לשלטון המצרי שהיה באזורנו פעם, ואף מצא "חרפושית מצרית".

את הערב יזמה אחותי **נילי** שהיא חברת שער-הגולן ויחד עם **חוה ב. ומאיה**. בנות המוזיאון הרימו ערב מעניין ונהדר לאחר שיצרו קשר עם **פרופסור ג'ון שרון** בנם הבכור של **ברוריה ויואב שרון**, שנתן הרצאה מלומדה ומרתקת על תופעת הדולמנים. לפניו ספרה ארכיאולוגית בשם דליה, על חפירות בהן השתתפה סמוך ל-עין - עירון, שם בהיתה בתקופת הברונזה התיכונה עיר גדולה. לפניו סיפר ארכיאולוג המלמד במכללת "כנרת" כיצד מחפשים ומאמתים

הגלגול השני אז מה נשתנה?

אמנם פסח עבר חלף לו ואפילו חג השבועות אבל אותי ממשיכים לשאול **מה נשתנה?**

גלגול חיי הראשון היה עם הדסה הוא התחיל כשהייתי בן 19 והיא בת 20. יחד חיינו 48 שנים טובות ופוריות, שנים מעניינות של הקמת משפחה, לימודים, עשייה ציבורית, שמחה, עצב, בריאות וחולי, קצת נדודים, בניית בית חדש ותכניות לתקופת הפנסיה עד, שלפני שנתיים וחצי... הדסה עברה לעולם אחר ואני נשארתי כאן.

לפני כחצי שנה, בגיל 69 לאחר כ- 60 שנה בקיבוץ (69 פחות: שנת שירות בבת-ים, חמש שנים צבא, שנת שירות ביהל, שנתיים לונדון). התחלתי גלגול חיים שני, עם אשה חדשה - ליאורה, בישוב חדש - מודיעין. משהו אחר.

כמעט כל מי שפוגש אותי שואל על השינוי שעשיתי. איך הולך? מה ההבדל? טוב לך? קשה לך?

אז מה נשתנה:

ליאורה - האשה שאיתי. בהרבה דברים דומה להדסה, גם היא, חכמה, חמה, טובת לב, קמביץ המשפחה, אחראית על הקשרים עם בני המשפחה (גם עם משפחתי), יודעת כל הזמן איפה כל אחד מבני משפחותינו נמצא ואיך הוא מרגיש, אחראית על הקשרים עם החברים (גם עם שלי), מארחת למופת, גם היא חברותית, רגישה, מבשלת טעים. אוהבת ואהובה.

משפחה - לי ולהדסה 5 ילדים ו- 9 נכדים. לליאורה ואריאל 3 בנות ו- 4 נכדים. לאחר שהדסה ואריאל נפרדו מאתנו, והתחיל הגלגול השני, נוצרה לי ולליאורה משפחה שיש בה 8 ילדים ו- 13 נכדים וזה כבר סיפור שונה מהקודם, זה דורש יותר תשומת לב בשמירה על קשר, יותר ביקורים, יותר בייביסיטר, יותר ימי הולדת ושמחות וזה דורש התארגנות מיוחדת לאירועים משותפים.

אם אני נשמע לכם מקטר אז התכוונתי

להפך, אלו צרות טובות שמרוות נחת. והדסה? ואריאל? הם איתנו כל הזמן, כל יום. אני וליאורה מרגישים שאנו חיים איתם ברביעייה. מזכירם נזכרים, איך הם היו מגיבים לאירוע מסויים, איך הם היו מתנהגים בסיטואציה זו או אחרת, מתחשבים בדעתם. מתגעגעים...

הקרבה של מודיעין אל משפחתו של גיא (בני), חלי ושלושת ילדיהם (גרים בנס ציונה 25- דקות נסיעה), נותנת פיצוי על המרחק מהמשפחה של שי (פיתו) אלון ושלושת ילדיהם. אם כי היה עדיף להיות קרוב אל שניהם באותה המידה.

מודיעין - היא עיר, מאד עירונית. בנויה בצפיפות (אם כי יש שדרות רחבות מגוננות, פארקים מקסימים וכמה דשאים ענקיים), התנועה בעיר רק במכונית, אין אפשרות לנסוע באופניים (המון עליות תלולות וירידות). אין דשא ליד הבית, ולליאורה דוגמית של גינה.

חיי קהילה - הצטרפתי לקהילה חילונית. לקהילה יש רב חילוני (בוגר ארגון "תמורה" שיש לו מכון להכשרת רבנים חילוניים-הומניסטיים), מציינים חגים וימי זיכרון, יש מפגשי לימוד (פעם בשבועיים), קבלות שבת (יש רכזת), טיולים (יש רכזת), חוג ספרות (פעם בחודש) - כל התפקידים (כולל של הרב) בהתנדבות.

בגלל שאני חדש בקהילה הרגשתי שחסר בה אמצעי תקשורת שיספר על הפעילות, שיראה את חיי הקהילה, שיחזק את ההכרות בין חברי הקהילה... אז יזמתי עלון לקהילה (ניוזלטר, עיתון), קיבלתי את ברכת הקהילה ואני מפיק אותו פעם בחודש (עד כה הוצאתי ארבעה עלונים).

התנדבות - למרות ההיצע הגדול של התנדבויות, רק לאחר חיפוש אינטנסיבי והתעקשות להתנדב. אני נפגש פעם בשבוע,

הגילגול השני - המשך...

הבנתי שהעבודה לא מתאימה לי והפסקתי ואז גיליתי שהעיסוקים הנ"ל לא משאירים לי זמן לעבוד וש... **אפשר גם... לא לעבוד.** נשמע לי מוזר אבל, מתרגלים.

והכסף?

נסתדר עם פחות.

ויש לי עוד רשימה ארוכה של דברים שאני עושה: אני עוסק בעדכון אילן המשפחה האינטרנטי, אני משתתף בחפירות ארכאולוגיות במודיעין, משתתף בטיולים, אני מסדר תמונות וסרטונים מהטלפון שלי ומהטלפון של הדסה, אני ממייך את ערמות הניירת שנאספו אצלי במשך השנים (חלק זורק, חלק סורק), אני אופה עוגיות, עושה כביסה, קורא (מעט מידי) ואפילו התנתקתי מהתלות בבנות הנהלת החשבונות בקיבוץ ואת הקשר עם הביטוח הלאומי ועם קרן הפנסיה, אני עושה בעצמי.

בסך הכל אני לא מספיק לעשות את כל מה שאני רוצה ויחד עם זה, היתרונות של הפנסיה הם:

א. שום דבר ברשימה הזו לא דחוף, רובם דברים שחכו עשרות שנים ויכולים להמשיך לחכות.

ב. אני לא צריך לדווח לאף אחד, מה הספקתי וכמה.

וזה מאד שונה מהחיים בגלגול הקודם.

אני זוכר את התחושה של לפני הפנסיה, דבר רודף דבר, השבוע רק מתחיל וכבר יום רביעי וחמישי ו... זהו, נגמר. אהוד מנור תאר את זה היטב בשיר "ימי בנימינה":

ועכשיו אם יום או ליל, אם רע לי ואם טוב אין לי רגע זמן לשבת ולחשוב. לפעמים אני כמעט מדעתי יוצא כל ימי אני הולך לשם ולא מוצא.

עם גבר סיעודי בן 80. מדברים על החיים שלו על החיים שלי. אני מתעקש לשמוע על עברו וכותב את תולדות חייו (עלה מבולגריה ב 1948 בגיל 7) ותולדות חיי אשתו (עלתה מעיראק ב 1951 בגיל 6). כדי להכיר טוב יותר, לבקשתי הם שלפו אלבומים וערמות של תמונות, אנחנו עוברים על התמונות, כל תמונה סיפור. ואני מסדר אותן באלבומים חדשים שאני מייצר.

בריאות בחצי השנה החורפי היינו עושים פילאטיס בבית (עם הדרכות מהיוטיוב) וצועדים ברחבי מודיעין 2-4 ק"מ תלוי במסלול. 4 ק"מ במסלולים מישוריים (נדיר במודיעין) ומרחקים קצרים יותר במסלולים עם עליות וירידות. הגיע הקיץ, זה מורכב למצוא שעות נוחות להליכה, אז למען הבריאות ולמען הכף עשינו מנוי ל**בריכת השחייה** המקומית. אנחנו משתתפים במפגשי הידרותרפיה שוחים 20-40 בריכות, נהנים ובריאים.

גינה – כאמור, לליאורה יש גינה קטנה (70 מ"ר), רובה מרופדת בדשא סינטטי שבהיקף שלו יש אדמה, רובה שתולה ברב שנתיים אבל היו "חורים", אדמה גלויה ושם אני שותל צמחים עונתיים ורב שנתיים חדשים. מכיוון ששטח האדמה הקטן לא מספק אותי מצאתי שני פתרונות:

פתרון ראשון, אני מנביט ירקות בעציצים קטנים ואז מהעביר אותם לדליים (שיח אחד של עגבנייה, מלפפון, חציל צריך כ - 10 ליטר אדמה). גידול ירקות מזרע לפרי, מרגש ומרתק.

פתרון שני, בראתי קטע מוזנח מגינה של העירייה הצמודה לבית המשותף שלנו ושם אני שותל סוקולנטים שאני משריש וגם צמחים גדולים יותר כמו פלרגניום, וינקה.

עבודה – אנשים צריכים לעבוד לא? אחרי 50 שנה של עבודה, לא חשבתי להפסיק לעבוד מה גם שיש צורך לעבות את הפנסיה, ניסיתי לעבוד במשרה חלקית, בצהרונים של מודיעין עם ילדי כיתות א-ב אבל אחרי כחודשיים

הגילגול השני - המשך...

ואז הוא כותב:

אני רוצה לחזור
אל הימים הכי יפים שלי
הימים היחפים של בנימינה-
כן, אני זוכר, הכל זרם לאט,
השמש לא מיהר
אנשים אמרו שלום,
חבר היה חבר.

אני מרגיש שחזרתי אל הימים האלה, עכשיו
הכל זרם לאט, השמש לא ממהר, השבוע לא
נגמר לי כברק עם תחושה שלא הספקתי
כלום. אני לא יודע איך זה, אבל עכשיו

השבוע עובר בנחת, אני עושה דברים, מסתכל
ביומן והנה רק יום שני, ועושה עוד דברים
ורק יום שלישי. לפני הפנסיה עכשיו היה
צריך להיות כבר יום חמישי אבל ביומן כתוב
שהיום שלישי. ככה אפשר להספיק לעשות
דברים. ויש זמן לדבר עם חברים, להיפגש.
אפילו לקשר עם בת הזוג יש יותר זמן, איזה
כף.

כמה חבל שזה לא היה בגלגול הקודם, עם
הדסה.

כמה טוב שלפחות עכשיו יש את זה!

יונתן אלתר - אשדות יעקב / מודיעין

מי ומה באשדות

לא התקבלה תשובה. ביהיה בסדר' של גל"צ לפחות נעניתי שהמכתב הגיע ליעדו. בתנובה כאמור שתיקה רועמת.

כאשר הוקמה שכונת 'סלע', אי שם בשנות השבעים או השמונים, גרו שם צעירים די זמניים ואיש לא חשב שמגיע לשכונה כזו לקבל תאורה הולמת, וכך יוצא שמי שמזדמן היום לאזור זה בשעות הערב והלילה, מתקבל בעלטה כבדה ולא ידידותית. פניתי לאנשי התשתיות שלנו, ואלה הסבירו שכלל לא קיימת תשתית של תאורה באזור זה, וכי הכנה של תשתית כזו כרוכה בעלויות די כבדות, שספק אם ניתן לגייסן. האם יש סיכוי שבכל זאת נראה שם תאורה? ימים יגידו. אנחנו על כל פנים נמשיך לעקוב ולהתריע.

הקיץ שהגיע השבוע באופן רשמי, מבליט שני סוגי עצים שפורחים אצלנו בעצימות גבוהה. הכוונה לצאלון נאה המתאפיין בפריחה אדומה ארגמנית והשני הוא כסיית האבוב שפרחיו הצהובים צובעים את חצרנו ומייפים אותה ללא הכר. אז הקיץ שקיבלנו עד כה, הוא מתון וסובלני ואפשר ליהנות מיפי הטבע.

'שכונת הבנים' הוא שמה הרשמי של **קבוצת הבתים** שתיבנה בקרוב במקום בו שכנו בעבר בורות התחמיץ והמתבנים.

פינת הנוסטלגיה - כיתה ו' 1962

שורה עליונה מימין: המטפלת מרים בן פורת, מוטי כהן, המורה נטע גרינבאום, יונתן אלטר, ארליה מלמוד, המטפלת דליה שלף **שורה אמצעית מימין:** רוני קובי, שאול אלטר, שרה שפירא, ציפי ברזילי, מלכה רימלנד, שרה זידלר (שגיא), יהודית חדש

שורה תחתונה מימין: תמי קפלן (להב), צרויה מדר, רנה הוימן, אורי רפאלוב

לאחרונה התעוררה בי השאלה כיצד נקרא הישוב על גדת הירדן שם ישבו האשדותים בטרם עלו לדלהמיה. **שאול ינאי** שבדק את הנושא לעומקו (ועל כך תודתי) מציין שהפרוש המילולי של השם הערבי של המקום בו התיישבו הבשקירים ב-1920 היה ג'סר על מג'מע שמשמעו "גשר הפגישה", כאשר כוונת המשורר היתה למפגש הנחלים תבור וירדן וממנו באה ההשראה לשם העברי "גשר נחלים" שניתן למקום עם הגעת הבשקירים. מאוחר יותר הוסב השם ל"משק גשר".

בכל בו קראו לזה 'חלב רווקים' - הכוונה לאריזת קרטון של חצי ליטר חלב ניגר תוצרת תנובה, שמתאים ליחידנים הצורכים כמות מזערית של המשקה הלבן. והנה, בחודשים האחרונים מסתבר שהמשקה באריזה הזו ייצא מהגיוון' של 'תנובה' ובשפה יותר צלולה ירד מן המדפים. פניתי לחברת 'תנובה' לפני כשבועיים בעניין זה אך עד כה

מי ומה - המשך...

הלא היא שדרת הווינגטוניה המפורסמת שבכל יום והכל שעה נראית שונה

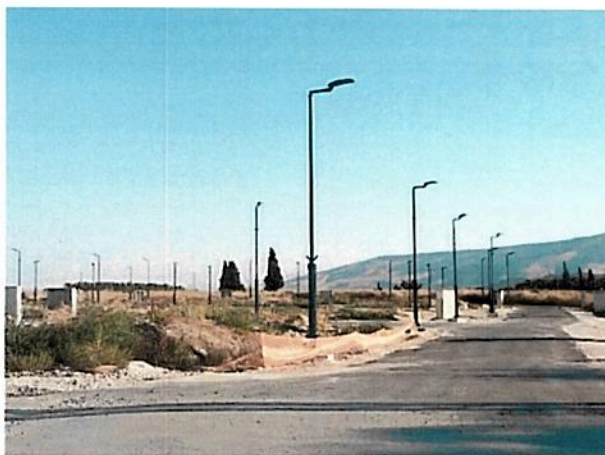
חזרנו חלקית, לארוחת שישי משותפת בחד"א

מחכים לבדיקת קורונה

לאחרונה הסתיימה סלילת הכביש ההקפי של השכונה, ובימים אלה הוצבו עמודי תאורה לאורך הכביש. בקרוב מאד, כך אומרים לנו, יתחילו להתרום 22 מבנים שבתוך כשנה יאושו.

הכל-בו הוותיק שלנו נותן שרותים לא רק לאשדותים כי אם לרבים שבאים מן החוץ כי יודעים שהשרות והמחירים כאן בהחלט טובים. אישוש נוסף לכך קיבלנו השבוע כאשר בכניסה למרכז, המאכלסת בעיקר קלנועיות, נבנתה סככה שמאפשרת לבעלי הקלנועיות ליהנות מ-צל בקיץ והעדר רטובות בחורף. כפי שנאמר במקורות: סביבה יבשה מרחיבה דעתו של אדם.

ואי אפשר לסיים סקירת מיומה מבלי להתייחד עם סמלה המסחרי של אשדות,

מי ומה - המשך...

ב- 30 ליולי 2021

שמרו את התאריך

30.7

יום הילד - לילדי אשדות יעקב איחוד

פרטים נוספים בהמשך...

עבת עפוק! היו כריאיק ונאחיס!

עלון 1565

עריכה – אבנר רוך
שער – ברכה פונדק
עימוד – אירית גל
צילום עלון – אתי רוך

בקרוב אצלנו:

מחזור ע"ה מציהים.ות
הצגת סוף שנת המצוות:

יום חמישי 8.7.21
שעה 20:30
בדשא מול הבמה באיחוד
כל הציבור מוזמן

אחרי שנה של 'הפוגה', קייטנת איל"ן חוזרת לאשדות יעקב - ובגדול! התחלנו את מערכת ההכנות לקראת הקייטנה. כמו תמיד מזמינים אתכם להיות השותפים שלנו בקייטנה. הקייטנה תתקיים בין התאריכים

22.7-18.7

חברת נעורים - אשדות יעקב

